

Sygn. akt VI Ga 374/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w R.

przeciwko: W. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie
V Wydziału Gospodarczego z dnia 4 lipca 2014 r., sygn. akt V GC 1229/13

oddala apelację.

Sygn. akt VI Ga 374/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 listopada 2014r.

sporządzone na podstawie art. 505¹³ § 2 kpc

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 4 lipca 2014r. oddalił powództwo w sprawie wniesionej przez (...) Sp. z o.o. w R. przeciwko W. B. o zapłatę kwoty 3.456,30 zł tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów transportu maszyny zakupionej przez pozwanego i ekspertyzy technicznej wykonanej celem dokonania ewentualnej jej naprawy.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy stwierdził, że strony niniejszego sporu łączył stosunek prawny gwarancji oparty na art. 577 kc. W dokumencie gwarancji został zawarty zapis dotyczący obowiązku ponoszenia przez klienta kosztów transportu maszyny do serwisu w przypadku, gdy w wyniku przeglądu nie zostaną wykryte wady, których usunięcie ciąży na gwarancie. W dokumencie tym nie zostały jednak zawarte żadne elementy umożliwiające precyzyjne ustalenie ewentualnych zobowiązań z tego tytułu, nie ustalono bowiem wysokości tych kosztów jak też żadnych wskaźników, które pozwalałyby w konkretnym przypadku ustalić należną kwotę z tego tytułu. W ocenie Sądu w tej sytuacji trzeba przyjmować więc, że koszty te każdorazowo winny być ustalone jako rzeczywiste koszty poniesione przez powoda, dlatego też nie jest wystarczającym do ich wykazania jedynie przedstawienie dokumentu rozliczeniowego w postaci faktury VAT (niezaakceptowanego przez pozwanego).

W ocenie Sądu Rejonowego brak jest również jakichkolwiek podstaw do obciążania pozwanego kosztami ekspertyzy technicznej. Nie sposób bowiem uznać, że uzasadnia je zapis dotyczący ponoszenia przez kupującego kosztów

przeглядów. Pojęcie to bowiem nie jest tożsame z pojęciem kosztów ekspertyzy. Podstawy do obciążenia przedmiotowymi kosztami nie zawierają również obowiązujące przepisy prawa, w tej sytuacji więc ryzyko związane z koniecznością ponoszenia tych kosztów winno obciążać powoda. Sąd podkreślił, że także w zakresie kosztów z tego tytułu powód nie sprostował obowiązkowi wynikającemu z treści art. 6 kc.

W apelacji od powyższego wyroku powód zarzucił Sądowi Rejonowemu:

1. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 kc, a także art. 505⁶ § 3 kpc poprzez jego niezastosowanie
2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 735 § 2 kc (szczegółowe zarzuty apelacji k. 137 do 140).

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, tj. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 3.456,30 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zarzuty apelacji, w ocenie Sądu Okręgowego są w całości bezzasadne.

Przede wszystkim należy podkreślić, jak trafnie uczynił to Sąd I instancji, że strony niniejszego sporu łączył stosunek prawny gwarancji oparty na art. 577 kc, a polegający na tym, że gwarant jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, jeżeli wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w gwarancji.

W tym kontekście należy więc wyraźnie zaznaczyć, że to na powodzie jako gwarancie spoczywał obowiązek wykazania, że wady maszyny zgłoszone przez pozwanego wynikały z przyczyn niezależnych od producenta, a więc np. z nieprawidłowej eksploatacji maszyny - co w niniejszej sprawie powód wykazuje wyłącznie własną ekspertyzą, która, jak wynika z treści sprzeciwu pozwanego wniesionego od wydanego w sprawie nakazu zapłaty - jest przez niego kwestionowana.

Powyższe więc już wskazuje, że przede wszystkim powód nie wykazał aby przysługiwało mu roszczenie odszkodowawcze, skoro w sposób dostateczny nie udowodnił swojego stanowiska, że nie ponosi odpowiedzialności za wady maszyny jako gwarant.

W pełni trafnie też Sąd Rejonowy przyjął, że powód nie wykazał roszczenia w zakresie dotyczącym kosztów wykonania ekspertyzy, jak też wysokości roszczenia w zakresie kosztów przywozu maszyny do jego siedziby (które to roszczenia również były przez pozwanego kwestionowane). Z umowy łączącej strony nie wynika bowiem obowiązek pozwanego ponoszenia kosztów jakichkolwiek ekspertyz, które we własnym zakresie decyduje się sporządzać powód, a dodać trzeba, że zwyczajowo przyjęte jest w zakładach naprawczych, że przed przystąpieniem do ewentualnej naprawy (także w ramach gwarancji) dokonuje się ustaleń dotyczących jej ewentualnego zakresu, co nie jest jednoznaczne z koniecznością sporządzenia ekspertyzy.

Jest faktem natomiast, że pozwany zaakceptował ustalenia dotyczące obowiązków ponoszenia kosztów przywozu maszyny, w sytuacji gdy ewentualna naprawa nie będzie objęta gwarancją. Powyższe nie zmienia to jednak obowiązku wykazania w sposób należyty tych kosztów, co nie może mieć miejsca jedynie w formie wystawienia faktury na dowolnie w zasadzie wskazaną kwotę.

Zaznaczyć trzeba, że kwota żądana z tego tytułu przez powoda jest znaczna bowiem wynosi 2.360 zł i dotyczy przewozu maszyny z Ż. do R. (a więc odległości około 580 km). W żaden sposób nie można uznać, że kwota ta jest adekwatna do kosztów które, w ocenie Sądu mogą być uznane za rozsądne z tego tytułu, a jeśli powód tak twierdzi, winien powyższe wykazać stosownymi dowodami na tą okoliczność - czego w niniejszej sprawie nawet nie próbował uczynić.

Nie ma też podstaw do przyjęcia, że w niniejszej sprawie zaszły przesłanki do zastosowania art. 505⁶ § 3 kpc, który stanowi, że tylko w wypadku, gdy sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader

utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swojej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

W okolicznościach sprawy niniejszej powód nie twierdził, że udowodnienie wysokości żądania w zakresie kosztów przywozu maszyny jest niemożliwe czy też nader utrudnione a po prostu wykazania tej kwestii w sprawie zaniechał.

Powyższe skutkować więc winno oddaleniem powództwa w świetle wymogów przepisu art. 6 kc oraz 232 kpc, a więc orzeczenie Sądu I instancji należało uznać za w pełni prawidłowe.

Mając na względzie powyższe apelację oddalono na podstawie art. 385 kpc.